

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1353/2008

av den 18 december 2008

om ändring av förordning (EG) nr 74/2004 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 19,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Tidigare undersökning och gällande åtgärder

- (1) Rådet införde genom förordning (EG) nr 74/2004⁽²⁾ en slutgiltig utjämningsstull på import av sänglinne av bomull enligt KN-nummer ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 och ex 6302 32 90 med ursprung i Indien. Tullsatsen varierar mellan 4,4 % och 10,4 % för de enskilda företag som ingick i stickprovet, med en genomsnittlig tullsats för samarbetsvilliga företag på 7,6 % och en övrig tullsats på 10,4 %.

1.2 Inledande på eget initiativ av den partiella interimsoversynen

- (2) Efter det att den slutgiltiga antidumpningstullen hade införts meddelade de indiska myndigheterna att omständigheterna i fråga om två subventionssystem (tullkreditsystemet och befrielsen från inkomstskatt enligt paragraf 80HHC i lagen om inkomstskatt) hade ändrats och att dessa förändringar var av varaktigt karaktär. Man menade

att subventioneringsnivån därför troligen hade minskat och att de åtgärder som införts delvis på grundval av dessa system borde ändras.

- (3) Kommissionen undersökte den bevisning som de indiska myndigheterna lämnat och fann att den var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn i enlighet med artikel 19 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽³⁾ på eget initiativ en partiell interimsoversyn av de gällande åtgärderna.

- (4) Syftet med den partiella interimsoversynen var att bedöma om de gällande åtgärderna bör bibehållas, upphävas eller ändras när det gäller de företag som haft förmåner från ett eller båda av de subventionssystem som påstods ha ändrats, där tillräcklig bevisning lagts fram i enlighet med relevanta bestämmelser i tillkännagivandet om inledande. Beroende på undersökningens resultat kommer man under undersökningen även att bedöma behovet av att ändra de åtgärder som tillämpas på andra företag som var samarbetsvilliga i den ursprungliga undersökningen och/eller den övriga åtgärd som tillämpas på övriga företag.

1.3 Översynsperiod

- (5) Undersökningen omfattade perioden 1 oktober 2006–30 september 2007 (nedan kallad *översynsperioden*).

1.4 Parter som berörs av undersökningen

- (6) Kommissionen underrättade officiellt de indiska myndigheterna, de indiska exporterande tillverkare som var samarbetsvilliga i den tidigare undersökningen, konstaterades haft förmåner från åtminstone ett av de två subventionssystem som enligt vad som påstods hade ändrats och angavs i tillkännagivandet om inledande av den partiella

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 12, 17.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 230, 2.10.2007, s. 5.

interimsöversynen samt företrädarna för gemenskapstillverkarna om att den partiella interimsöversynen inleddes. Berörda parter hade möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkter som lades fram av parterna togs under övervägande och beaktades om det ansågs lämpligt.

- (7) Med anledning av det stora antalet berörda parter i denna översyn, föreslog man att ett stickprovsförfarande skulle tillämpas vid subventionsundersökningen i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.
- (8) För att kommissionen i enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen skulle kunna välja ut ett stickprov ombads exportörer och företrädare för dem att inom tre veckor efter förfarandets inledande ge sig till kända och lämna grundläggande information om sin exportomsättning och inhemska omsättning och om vissa särskilda subventionssystem samt meddela namn på och verksamhet hos alla dem närstående företag. Även de indiska myndigheterna informerades.
- (9) Mer än 80 företag gav sig till kända och lämnade de upplysningar som krävdes för ett stickprovsförfarande. Dessa företag svarade för 95 % av Indiens sammanlagda export till gemenskapen under stickprovundersökningsperioden.
- (10) Med tanke på det stora antalet företag, valdes ett stickprov med 11 exporterande företag och grupper med den största exportvolymen till gemenskapen ut, i samråd med gemenskapsindustrin, den indiska textilbranschorganisationen Texprocil och de indiska myndigheterna.
- (11) Dessa företag svarade för 64 % av den sammanlagda exporten från Indien till EU av den berörda produkten under stickprovundersökningsperioden (1 april 2006–31 mars 2007). I enlighet med artikel 27 i grundförordningen omfattade det valda stickprovet den största möjliga representativa exportvolym som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande.
- (12) Fyra företag som inte ingick i stickprovet begärde att en individuell subventionsmarginal skulle fastställas i enlighet med artikel 27.3 i grundförordningen. Med hänsyn till det stora antalet ansökningar och det stora antalet företag som ingick i stickprovet ansågs det emellertid att sådana individuella undersökningar skulle ha blivit orimligt betungande i den mening som avses i artikel 27.3 i grundförordningen och skulle ha gjort det omöjligt att avsluta undersökningen i tid. Därför avslogs ansökningarna om fastställande av individuella marginaler från de fyra företag som inte ingick i stickprovet.
- (13) Under undersökningen konstaterades det att två företag som var närstående två exporterande företag som ingick i stickprovet inte tillverkade, exporterade eller på den inhemska marknaden sålde den berörda produkten under översynsperioden. De meddelade inte heller att de avsåg

att göra det i framtiden. Man beslutade därför att utesluta dessa närstående företag ur stickprovet och beräkningen av individuella subventionsmarginaler.

- (14) De företag som inte ingick i stickprovet underrättades om att en eventuell utjämningsstull på deras export skulle beräknas enligt artikel 15.3 i grundförordningen, dvs. att tullen skulle inte överstiga det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som faststälts för företagen i stickprovet.
- (15) De företag som inte gav sig till kända inom tidsfristen i tillkännagivandet om inledande betraktades inte som berörda parter.
- (16) Svar på frågeformulären mottogs från alla exporterande tillverkare i Indien som ingick i stickprovet.
- (17) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla de uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för fastställandet av subventionering. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande berörda parter:

Indiska myndigheter

— Handelsministeriet, New Delhi

Exporterande tillverkare i Indien

- Anunay Fab. Limited, Ahmedabad
- Brijmohan Purusottamdas, Mumbai och Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai
- Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai
- Intex Exports, Pattex Exports och Sunny Made-ups, Mumbai
- Jindal Worldwide Ltd, Progressive Enterprise och Excellence Overseas, Ahmedabad och Mumbai
- Madhu Industries Limited och Madhu International, Ahmedabad
- Mahalaxmi Exports och Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad
- Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai
- Prem Textiles, Indore
- The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, N W Exports Limited och Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai
- Vigneshwara Exports Limited, Mumbai

1.5 Meddelande av uppgifter och synpunkter på förfarandet

- (18) De indiska myndigheterna och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå att de tillämpliga tullsatserna skulle ändras och de gällande åtgärderna fortsätta att tillämpas. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt vad som beskrivs nedan.

2. BERÖRD PRODUKT

- (19) Den produkt som är föremål för översynen är sänglinne av bomull, som är ren eller blandad med konstfibrer eller lin (i vilken lin inte är den dominerande fibern), blekt, färgad eller tryckt och med ursprung i Indien (nedan kallad *den berörda produkten*), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 och ex 6302 32 90, enligt definitionen i den ursprungliga undersökningen.

3. SUBVENTIONER

3.1 Inledning

- (20) På grundval av de tillgängliga uppgifterna och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system som påstods innefatta subventioner:

Subventionssystem som undersöktes i den ursprungliga undersökningen:

1. Tullkreditsystemet (i tabeller kallat *DEPB*)
2. Systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial (i tabeller kallat *DFRC*)/systemet med tillstånd för tullfri import (i tabeller kallat *DFIA*)
3. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (i tabeller kallat *EPCG*)
4. Systemet med förhandslicenser (i tabeller kallat *ALS*)/systemet med förhandstillstånd (i tabeller kallat *AAS*)
5. Industriella frizoner för bearbetning på export/exportorienterade företag (i tabeller kallade *EPZ/EOU*)
6. Systemet med befrielse från inkomstskatt (i tabeller kallat *ITES*)

Subventionssystem som inte undersöktes i den ursprungliga undersökningen:

7. Tullrestitutionssystemet (i tabeller kallat *DDS*)

8. Systemet med finansiering av teknisk uppgradering (i tabeller kallat *TUFS*)

9. Exportkreditsystemet (före sändning och efter sändning) (i tabeller kallat *ECS*)

- (21) Systemen 1–5 grundar sig på utrikeshandelslagen (*Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992*) (nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas de indiska myndigheterna att göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Ett dokument om export- och importpolitiken är relevant för översynsperioden i detta ärende, nämligen femårsplanen för perioden 1 september 2004–31 mars 2009 (nedan kallat *dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009*). De förfaranden som de indiska myndigheterna tillämpar för export- och importpolitiken 2004–2009 beskrivs också närmare i deras handbok för förfaranden för perioden 1 september 2004–31 mars 2009 (volym I) (nedan kallad *förfarandehandboken 2004–2009*). Förfarandehandboken uppdateras även den regelbundet.

- (22) Systemet med befrielse från inkomstskatt grundar sig på lagen om inkomstskatt (*Income Tax Act*) från 1961, som varje år ändras genom en skattelag (*Finance Act*).

- (23) Tullrestitutionssystemet grundar sig på paragraf 75 i tullagen (*Customs Act*) från 1962, paragraf 37.2 xvi i punktskattelagen (*Excise Act*) från 1944 och paragraferna 93A och 94 i skattelagen från 1994. Detta är ett nytt system som inte undersökts tidigare.

- (24) Systemet med finansiering av teknisk uppgradering grundar sig på en resolution av det indiska textilministeriet som den 31 mars 1999 offentliggjordes i den särskilda del I avsnitt I i Indiens officiella tidning. Detta är ett nytt system som inte undersökts tidigare.

- (25) Exportkreditsystemet grundar sig på paragraferna 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (*Banking Regulation Act*) från 1949, enligt vilken Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner i fråga om exportkrediter.

- (26) I enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen bjöd kommissionen in de indiska myndigheterna till ytterligare samråd om de ändrade och de oförändrade systemen, även de som inte undersökts tidigare, i syfte att klargöra den faktiska situationen när det gäller dessa system och uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Efter dessa samråd och eftersom man inte kom fram till en ömsesidigt tillfredsställande lösning beträffande dessa system, beslutade kommissionen att alla system skulle tas med i undersökningen av subventionering.

3.2 Enskilda system

3.2.1 Tullkreditsystemet

3.2.1.1 Rättslig grund

- (27) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i punkt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

3.2.1.2 Stödberättigade företag och verksamheter

- (28) Alla tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

3.2.1.3 Praktiskt genomförande

- (29) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De indiska myndigheterna har fastställt sådana procentsatser (nedan kallade *tullkreditprocentsatser*) för flertalet produkter, däribland den berörda produkten. Tullkreditprocentsatserna fastställs på grundval av standardnormer för input/output och med beaktande av en antagen mängd importerade insatsvaror i exportprodukten samt tullbeloppet för denna antagna import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats.

- (30) För att kunna få förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklARATION till de indiska myndigheterna med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar de indiska tullmyndigheterna en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgift om storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som ska beviljas för exporten i fråga, och därför vet exportören vid denna tidpunkt hur stor förmån företaget kommer att få.

- (31) Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Vid beräkningen av förmånen inom ramen för tullkreditsystemet ska den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. En ovanlig retroaktiv höjning av tullkreditprocentsatserna ägde rum under översynsperioden, då förmånen enligt tullkreditsystemet höjdes för export mellan den 1 april 2007 och den 12 juli 2008. Med tanke på principen om rättssäkerhet kan man dock inte anta att en retroaktiv sänkning av tullkreditprocentsatserna skulle kunna genomföras som ett negativt förvaltningsbeslut. Man kan därför konstatera att de indiska myndigheternas möjlighet att retroaktivt ändra nivån på förmånen är begränsad.

- (32) Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller i en tolv månadersperiod från och med utfärdandet. De kan användas för betalning av tull på efterföljande import av alla slags varor utan importbegränsning, med undantag för kapitalvaror. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och belastas då med omsättningsskatt) eller användas på annat sätt.

- (33) Ansökningar om krediter inom ramen för tullkreditsystemet görs elektroniskt och får omfatta ett obegränsat antal exporttransaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för ansökningar. Det elektroniska system som används för förvaltningen av tullkreditsystemet utesluter inte automatiskt exporttransaktioner utanför ansökningsperiodernas tidsfrister i kapitel 4.47 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Dessutom anges det tydligt i kapitel 9.3 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I) att ansökningar som kommer in efter det att tidsfristerna för inlämnande har löpt ut alltid kan behandlas mot en mindre straffavgift (10 % av krediten).

- (34) Medan tullkreditprocentsatsen för export av den berörda produkten under den ursprungliga undersökningens undersökningsperiod var 8 %, var den vid översynsperiodens början endast 3,7 %, en sats som under översynsperioden ändrades till 6,7 % (fr.o.m. den 12 juli 2007) och undantagsvis tillämpades retroaktivt på export fr.o.m. den 1 april 2007.

3.2.1.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (35) De indiska myndigheterna och Texprocil gjorde gällande att inga alltför stora eftergifter skett vid tillämpningen av tullkreditsystemet och menade att systemet därför inte var utjämningsbart. Detta argument avvisas mot bakgrund av slutsatsen i skäl 38 att detta system inte kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i samt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Följaktligen är hela beloppet av uteblivna tullar utjämningsbart.

3.2.1.5 Slutsats

- (36) Tullkreditsystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

- (37) Tullkreditsystemet är rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (38) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.
- 3.2.1.6 Beräkning av subventionens storlek
- (39) I enlighet med artiklarna 2.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som mottagaren konstateras få under översynsperioden. I detta avseende anses mottagaren få förmånen då exporttransaktionen enligt detta system sker. Vid denna tidpunkt måste de indiska myndigheterna avstå från att driva in tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på krediten inom ramen för tullkreditsystemet för exporttransaktionen i fråga. Dessutom periodiserade de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna krediterna inom ramen för tullkreditsystemet och bokförde dem som inkomster vid exporttillfället.
- (40) För att ta hänsyn till inverkan av den retroaktiva höjningen av tullkreditprocentsatserna, ökades det värde på krediterna inom ramen för tullkreditsystemet som bokförts för export mellan den 1 april och den 12 juli 2007 där så var nödvändigt, eftersom den faktiska förmån som företagen är berättigade till när de erhåller krediten från de indiska myndigheterna är högre än den som det formellt görs anspråk på vid exporttillfället.
- (41) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från de krediter som faststälts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (42) Det kom in flera synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av förmånen inom ramen för tullkreditsystemet. Där det befanns vara motiverat, justerades beräkningarna i enlighet med detta.
- (43) I motsats till vad några exporterande tillverkare påstått, måste även krediter inom ramen för tullkreditsystemet som erhålls vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Enligt tullkreditsystemet finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av krediterna till import av tullfria insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet kan tvärtom överföras fritt och till och med säljas och användas för import av alla slags varor som får importeras utan begränsningar (insatsvarorna för den berörda produkten hör till denna kategori), med undantag för kapitalvaror. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla krediter inom ramen för tullkreditsystemet som uppstår.
- (44) Fem företag som ingick i stickprovet utnyttjade tullkreditsystemet under översynsperioden med subventionsmarginaler på 0,15 %–3,96 %.
- 3.2.2 Systemet med tillstånd för tullfri import/systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial
- 3.2.2.1 Rättslig grund
- (45) Systemet med tillstånd för tullfri import beskrivs närmare i kapitel 4 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Systemet infördes den 1 maj 2006 och ersatte systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial, som utjämnades genom den ursprungliga förordningen.
- 3.2.2.2 Stödberättigade företag och verksamheter
- (46) Tillstånd för tullfri import utfärdas till exporterande handlare eller tillverkande exportörer så att dessa kan importera insatsvaror som används vid tillverkningen av varor som är avsedda för export utan att betala grundläggande tull, tilläggstull, utbildningsskatt, antidumpingstull och skyddstull, i förekommande fall.

3.2.2.3 Praktiskt genomförande

- (47) Systemet med tillstånd för tullfri import är tillämpligt före och efter export och möjliggör import av varor som fastställts enligt standardnormerna för input/output men som, när det gäller överlåtbara tillstånd för tullfri import, inte nödvändigtvis behöver användas i tillverkningen av exportprodukten.
- (48) Tillstånden för tullfri import omfattar endast importen av de insatsvaror som föreskrivs i standardnormerna. Importberättigandet är begränsat till den kvantitet och det värde som anges i standardnormerna, men det kan på begäran ändras av de regionala myndigheterna.
- (49) Exportskyldigheten är föremål för ett krav på minsta förädlingsvärde på 20 %. Exporten kan genomföras innan ett tillstånd för tullfri import utfärdas; i så fall fastställs importberättigandet i förhållande till den preliminära exporten.
- (50) När exportskyldigheten fullgjorts kan exportören begära att tillståndet för tullfri import görs överlåtbart, vilket i praktiken innebär ett tillstånd att sälja licensen för tullfri import på marknaden.

3.2.2.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (51) De indiska myndigheterna och Texprocil gjorde gällande att systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial är ett legitimt restitutionssystem som tillåter substitution, eftersom systemet möjliggör påfyllning av insatsvaror som används i exportprodukten och ansågs vara rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i Indien. Eftersom kvantiteten, kvaliteten och de tekniska egenskaperna och specifikationerna motsvarar dem som föreligger hos insatsvaror som används i exportprodukten, ansåg de indiska myndigheterna och Texprocil att systemet var tillåtet enligt WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. De indiska myndigheterna och Texprocil menade också att det relevanta villkoret vid bedömningen av huruvida det rörde sig om ett legitimt restitutionssystem som tillåter substitution var att undersöka vad som importerats och inte vem som importerar. Det hävdades även att man från myndigheternas sida inte beviljar några ytterligare förmåner. Man menade att systemet därför inte var utjämningsbart. Det lades inte fram någon ny bevisning till stöd för dessa argument, och de avvisas därför mot bakgrund av undersökningsresultaten i skälen 52–55, som visar att inget av delsystemen kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i samt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Följaktligen är hela förmånsbeloppet utjämningsbart.

3.2.2.5 Slutsats

- (52) Även om det finns vissa skillnader mellan tillämpningen av det nya systemet med tillstånd för tullfri import och systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial, som utjämnades tidigare, måste det nya systemet anses vara en fortsättning av systemet med certifikat för

tullfri påfyllning av insatsmaterial, eftersom det övertagit det tidigare systemets viktigaste inslag.

- (53) Både systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial och systemet med tillstånd för tullfri import utgör en subvention i den mening som avses i artikel 2.1 a i och ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag i form av ett bidrag. De innefattar en direkt överföring av medel, eftersom de antingen kan säljas och omvandlas till kontanter eller användas för betalning av importtullar, vilket gör att de indiska myndigheterna förlorar intäkter som de annars skulle ha fått. Systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial och systemet med tillstånd för tullfri import innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.
- (54) Båda systemen är rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (55) Ingetdera systemen kan heller betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Systemen uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. I synnerhet bör det nämnas i) att de medger återbetalning eller restitution i efterhand av importavgifter för insatsvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen för en annan produkt, ii) att det inte finns något system eller förfarande för att kontrollera huruvida insatsvaror förbrukas vid tillverkningen av exportprodukten, och i så fall vilka insatsvaror, eller om det getts en alltför stor förmån enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen och iii) att möjligheten att överlåta certifikat/tillstånd innebär att en exportör som beviljats ett certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial/ett tillstånd för tullfri import inte är skyldig att faktiskt använda det för att importera insatsvarorna.

3.2.2.6 Beräkning av subventionens storlek

- (56) Vid fastställandet av förmånen tog man hänsyn till att licenserna inom ramen för systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial och systemet med tillstånd för tullfri import, till skillnad från tullkreditsystemet, inte har något nominellt värde eller någon kredit-sats. På licensen anges den sammanlagda kvantitet av tillåtna insatsvaror som får importeras och det högsta sammanlagda cif-värdet för denna import. Följaktligen är förmånen inte kända vid exporttillfället, och den kan fastställas och bokföras i räkenskaperna först när licensen används för import eller säljs.
- (57) I de fall licenserna användes för import beräknades därför företagets förmåner på grundval av uteblivna importtullar. I de fall licenserna överläts (såldes) beräknades förmånen på grundval av intäkterna från försäljningen under översynsperioden.

- (58) Vid undersökningen konstaterade man att fem företag som exporterade inom ramen för systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial och/eller systemet med tillstånd för tullfri import sålde sina tillstånd/certifikat till tredje man.
- (59) En exporterande tillverkare hävdade att den hade använt ett av sina tillstånd för tullfri import som restitution genom substitution och att företaget inte fått några alltför stora eftergifter av importtullar med denna licens. Vid undersökningen fastställde man att import- och exportkvantiteterna enligt denna licens inte hade uttömts och att licensen ännu inte avslutats och kontrollerats i enlighet med bestämmelserna i dokumentet om export- och importpolitiken. Därför, och med beaktande av undersökningsresultaten i skäl 55, drog man slutsatsen att företaget inte kunde bevisa att det inte fått någon alltför stor eftergift med denna licens. Hela beloppet av de tullar som företaget inte behövt betala för import med denna licens anses därför vara en subvention, och således avvisades påståendet.
- (60) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från de förmåner som faststälts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (61) Det kom in flera synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av förmånen inom ramen för systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial/systemet med tillstånd för tullfri import. Där det befanns vara motiverat, justerades beräkningarna i enlighet med detta.
- (62) I motsats till vad några exporterande tillverkare påstått, måste även krediter inom ramen för systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial/systemet med tillstånd för tullfri import som erhålls vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara förmåner. Enligt systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial/systemet med tillstånd för tullfri import finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av krediterna till import av tullfria insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Krediter inom ramen för dessa system kan tvärtom överföras fritt och till och med säljas och användas för import av alla slags varor som får importeras utan begränsningar (insatsvarorna för den berörda produkten hör till denna kategori), med undantag för kapitalvaror. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla förmåner inom ramen för systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial/systemet med tillstånd för tullfri import som uppstår.
- (63) Fyra företag som ingick i stickprovet konstaterades utnyttja dessa system under översynsperioden med subventionsmarginaler på 0,09 %–2,03 %.
- 3.2.3 Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror
- 3.2.3.1 Rättslig grund
- (64) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 5 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).
- 3.2.3.2 Stödberättigade företag och verksamheter
- (65) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare samt tjänsteleverantörer kan komma i fråga för detta system.
- 3.2.3.3 Praktiskt genomförande
- (66) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande utfärdar de indiska myndigheterna, efter ansökan och mot en avgift, en licens inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror. Med denna licens får företaget importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) till en reducerad tullsats. Till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, en nolltullsats. Sedan april 2000 innebär systemet att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period. Den 9 maj 2008, dvs. efter översynsperioden, meddelade de indiska myndigheterna att den tull som ska betalas på import inom ramen för detta system sänktes till 3 %.
- (67) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I så fall ansöker licensinnehavaren om att licensen ska upphävas. Den inhemska tillverkare av kapitalvarorna som anges i upphävandeskrivelsen får rätt till leverans likställd med export och är berättigad till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Den punktskatt som licensinnehavaren ska betala på det inhemska köpet av kapitalvaran kan dock återbetalas, eller så kan licensinnehavaren befrias från den. Innehavaren av licensen inom ramen för detta system är fortfarande skyldig att fullgöra exportåtagandet, som fastställs med hänsyn till de nominella tullar som inte behövs betalas på fob-värdet av importvarorna.
- 3.2.3.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter
- (68) De indiska myndigheterna menade att det inte uppstod några förmåner när en innehavare av en licens inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror ansöker om upphävande av sin licens och köper kapitalvarorna på den inhemska marknaden, eftersom det inte utfärdats någon motsvarande myndighetsförordning om befrielse från betalning av punktskatt på sådana köp. De indiska myndigheterna bekräftade dock också att en innehavare av en licens inom ramen för detta system under vissa omständigheter

skulle kunna köpa kapitalvaror utan att betala punktskatt, dvs. i fall där denna skatt inte hade avräknats inom ramen för Indiens centrala system för moms-krediter (CENVAT). Dessutom är den inhemska leverantören av kapitalvarorna i dessa fall berättigad till skatteförmåner som återspeglas i priset på de levererade kapitalvarorna. Eftersom detta är en förmån som kan fås på villkor att produkter exporteras, då licensinnehavarens exportåtgående inte ändras när licensen upphävs, ansågs det att argumentet måste avvisas, och undersökningsresultaten förblir desamma.

3.2.3.5 Slutsats

- (69) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. Tullsänkningen, eller vid köp på den inhemska marknaden skatteåterbetalningen eller skattebefrielsen, utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom förmånen innebär en minskning av de inkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått.
- (70) Tullsänkningen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet. När det gäller återbetalningen av/befrielsen från punktskatt innebär den att exportören får en förmån, eftersom de skatter som inte behöver betalas vid köp av kapitalvarorna förbättrar företagets likviditet.
- (71) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtgående. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (72) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt system för avskrivning av ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led eller ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med leden h och i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna. När det gäller avskrivningen av ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led bör det noteras att exportörerna inte skulle vara berättigade till samma avskrivning om de inte var bundna av skyldigheten att exportera.

3.2.3.6 Beräkning av subventionens storlek

- (73) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror eller obetald/återbetald punktskatt på varor som köpts på den inhemska marknaden, beroende på vad som var tillämpligt, fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror. I enlighet med etablerad praxis justerades det på detta sätt beräknade belopp som skulle hänföras till översynsperioden genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För detta änd-

mål ansågs marknadsräntan i Indien under översynsperioden vara lämplig. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (74) Det kom in flera synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av förmånen inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror. Där det befanns vara motiverat, justerades beräkningarna i enlighet med detta.
- (75) I motsats till vad några exporterande tillverkare påstått, måste även förmånen inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror som erhålls vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara förmåner. Enligt detta system finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av förmånen till import av tullfria insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla förmåner inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror som uppstår.
- (76) Fyra företag som ingick i stickprovet utnyttjade detta system under översynsperioden med subventionsmarginaler på upp till 1,45 %; för ett företag konstaterades förmånen vara försumbar.

3.2.4 Systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd

3.2.4.1 Rättslig grund

- (77) Detta system beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Detta system kallades systemet med förhandslicenser under den förra översynen, som ledde till införandet av den slutgiltiga utjämningsstull som för närvarande är i kraft.

3.2.4.2 Stödberättigade företag och verksamheter

- (78) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 79. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. i fråga om vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare har tillgång till förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Tillverkande exportörer som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om

export- och importpolitiken 2004–2009, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer rätt till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

3.2.4.3 Praktiskt genomförande

- (79) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:

Fysisk export: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med *fysisk* avses här att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten inbegripet typen av exportprodukt.

Årligt behov: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

Mellanliggande leverans: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en enda bestämd exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören tillverkar den mellanliggande produkten. Företaget kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte erhålla ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.

Leverans likställd med export: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009. Enligt de indiska myndigheterna avses med leverans som är likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.

Dokument för förhandsbefrielse: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda

med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas såväl för inhemska insatsvaror som för importerade insatsvaror.

Ömsesidig inhemsk remburs: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken ogiltigförklarar tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

- (80) Det fastställdes att två samarbetsvilliga exportörer under översynsperioden erhöll förmåner knutna till den berörda produkten från två av delsystemen, nämligen förhandslicens/förhandstillstånd för fysisk export och förhandslicens för mellanliggande leverans. Det var således inte nödvändigt att fastställa huruvida de övriga delsystemen bör utjämnas.
- (81) Sedan den slutgiltiga utjämningsstull som för närvarande är i kraft infördes, har de indiska myndigheterna ändrat kontrollsystemet för systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd. För att det ska vara möjligt för de indiska myndigheterna att göra kontroller har en innehavare av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av varor som importerats tullfritt/köpts på den inhemska marknaden (se kapitel 4.26 och 4.30 i samt tillägg 23 till förfarandehandboken 2004–2009 (volym I)), dvs. ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en extern auktoriserad revisor/kostnadsrevisor ("cost and works accountant"), som utfärdar ett intyg om att de föreskrivna registren och den relevanta bokföringen har granskats och att de uppgifter som lämnats enligt tillägg 23 i alla hänseenden är sanningsenliga och korrekta. Dessa bestämmelser gäller dock endast förhandstillstånd som utfärdats från och med den 13 maj 2005. För alla förhandstillstånd eller förhandslicenser som utfärdades före detta datum, måste innehavarna följa de kontrollbestämmelser som gällde tidigare, dvs. att korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens i det format som anges i tillägg 18 (se kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken 2002–2007 (volym I)).

(82) När det gäller de delsystem som de två exporterande tillverkarna utnyttjade under översynsperioden, dvs. fysisk export och mellanliggande leverans, fastställer de indiska myndigheterna värdet och volymen av både den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, och dessa anges på licenserna. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena föra in transaktionerna i licensen. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken 2004–2009 (volym II).

(83) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter licensens utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).

3.2.4.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

(84) De indiska myndigheterna gjorde gällande att de tillämpade ett ändamålsenligt kontrollsystem för detta system i enlighet med tillägg 23 till förfarandehandboken 2004 - 2009 (volym I), och att inga alltför stora eftergifter skedde vid tillämpningen av systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd. Man menade att systemet därför inte var utjämningsbart. Det lades inte fram någon ny bevisning till stöd för dessa påståenden, och de avvisas därför mot bakgrund av undersökningsresultaten, som visar att inget av delsystemen kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i samt bilagorna II och III till grundförordningen, eftersom det inte fanns något ändamålsenligt kontrollsystem.

(85) Om det konstateras att ett ändamålsenligt kontrollsystem saknas kan detta enligt avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen kompenseras genom att exportlandet gör en ytterligare granskning för att fastställa om det skett en alltför stor återbetalning. Eftersom inga sådana granskningar gjordes före kontrollbesöken och det inte bevisades att inga alltför stora betalningar tagits emot, avvisas argumenten.

3.2.4.5 Slutsats

(86) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som innebär att exportörerna beviljas en förmån.

(87) Systemen med förhandslicenser/förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för mellanliggande leverans är dessutom uppenbarligen rättsligt sett knutna till

exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.

(88) Inget av de två delsystem som använts i detta fall, förhandslicenser/förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för mellanliggande leverans, kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Systemen uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen.

(89) När det gäller den exporterande tillverkare som använde systemet med förhandstillstånd, fastställde man att de nya kontrollkrav som de indiska myndigheterna föreskriver inte hade använts i praktiken, eftersom licenserna ännu inte hade avslutats vid kontrolltillfället och därför inte hade kontrollerats i enlighet med reglerna i dokumentet om export- och importpolitiken. Företaget kunde således inte bevisa att det inte fått någon alltför stor eftergift med denna licens. Hela beloppet av de tullar som företaget inte behövt betala för import med denna licens anses därför vara en subvention.

(90) De indiska myndigheterna tillämpade inte sitt kontrollsystem eller kontrollförfarande effektivt för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Själva standardnormerna för input/output kan inte anses vara ett system för kontroll av den faktiska förbrukningen, eftersom insatsvaror som importeras tullfritt enligt tillstånd/licenser med olika standardnormsföreskrifter blandas i samma tillverkningsprocess för en exportvara. Denna typ av process gör att de indiska myndigheterna inte tillräckligt noggrant kan kontrollera vilka mängder av insatsvaror som förbrukats vid exporttillverkningen och med vilket standardnormsriktvärde de bör jämföras.

(91) De indiska myndigheterna har vidare antingen inte utfört eller ännu inte slutfört någon effektiv kontroll grundad på ett korrekt fört register över faktisk förbrukning. De indiska myndigheterna har dessutom inte heller gjort någon ytterligare granskning grundad på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).

(92) Dessa två delsystem är således utjämningsbara.

- 3.2.4.6 Beräkning av subventionens storlek
- (93) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen storleken på den totala eftergiften av de importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. Här bör det noteras att grundförordningen inte föreskriver att endast en "alltför stor" eftergift av tullar ska utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt, och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (uteblivna intäkter), snarare än en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora eftergiften. I enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen behöver den enbart fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem.
- (94) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på de varor som importerats inom ramen för de två delsystem som använts för den berörda produkten under översynsperioden. I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventioner av från subventionsbeloppet i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under översynsperioden (nämnamre), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (95) Det kom in flera synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av förmånen inom ramen för systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd. Där dessa synpunkter befanns vara motiverade, justerades beräkningarna i enlighet med detta.
- (96) I motsats till vad några exporterande tillverkare påstått, måste även förmånen inom ramen för systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd som erhålls vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara förmånen. Enligt dessa system finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av förmånen till import av tullfria insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla förmånen inom ramen för systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd som uppstår.
- (97) Två företag som ingick i stickprovet utnyttjade systemet med förhandslicenser eller systemet med förhandstillstånd, och förmånen varierade mellan 0,17 % och 1,74 %.
- 3.2.5 Industriella frizoner för bearbetning på export/exportorienterade företag
- (98) Ingen av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna befann sig i en särskild ekonomisk zon eller en industriell frizon för bearbetning på export eller hade status som ett exportorienterat företag. Någon ytterligare analys av systemet behövde därför inte göras i denna undersökning.
- 3.2.6 Systemet med befrielse från inkomstskatt
- (99) Enligt detta system kunde exportörer få en förmån i form av en partiell befrielse från inkomstskatt på vinster från exportförsäljning. Den rättsliga grunden för denna befrielse fanns i paragraf 80HHC i lagen om inkomstskatt.
- (100) Denna bestämmelse avskaffades från och med taxeringsåret 2005–2006 (dvs. för räkenskapsåret 1 april 2004–31 mars 2005), och avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt medför således inga förmåner efter den 31 mars 2004. Ingen av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna fick någon förmån inom ramen för detta system under översynsperioden. Någon ytterligare analys av systemet behövde därför inte göras i denna undersökning.
- 3.2.7 Tullrestitutionssystemet
- 3.2.7.1 Rättslig grund
- (101) Tullrestitutionssystemet grundar sig på paragraf 75 i tullagen (*Customs Act*) från 1962, paragraf 37.2 xvi i punktskattelagen (*Excise Act*) från 1944 och paragraferna 93A och 94 i skattelagen (*Finance Act*) från 1994.
- 3.2.7.2 Stödberättigade företag och verksamheter
- (102) Alla exportörer kan komma i fråga för detta system.
- 3.2.7.3 Praktiskt genomförande
- (103) De indiska myndigheterna fastställer två typer av tullrestitutionssatser – satser för hela branschen, som ges som schablonbelopp till alla exportörer av en viss produkt, och varumärkessatser, som ges till enskilda företag för produkter som inte omfattas av satserna för hela branschen. Den första typen (satser för hela branschen) är den som är relevant när det gäller den berörda produkten.

- (104) Restitutionsatserna för hela branschen beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De indiska myndigheterna har fastställt sådana restitutionssatser för olika produkter, däribland den berörda produkten. De fastställs på grundval av antagna indirekta skatter och importavgifter som tagits ut på varor och tjänster som använts vid tillverkningen av exportprodukten (importtullar, punktskatt, skatt på tjänster etc.), inklusive antagna indirekta skatter och importavgifter som tagits ut på varor och tjänster som använts vid tillverkningen av insatsvarorna, oavsett om dessa skatter och avgifter faktiskt betalats eller inte. Det finns ett tak för maxvärdet per enhet av exportprodukten som bestämmer storleken på tullrestitutionen. Om företaget kan begära återbetalning av vissa av dessa tullar från CENVAT-systemet är restitutionssatsen lägre.
- (105) Tullrestitutionssatserna för den berörda produkten ändrades flera gånger under översynsperioden. Till och med den 1 april 2007 var de tillämpliga satserna 6,4 %–6,9 %, beroende på produkttyp, och till och med den 1 september 2007 9,1 %–9,8 %. Den 13 december 2007, dvs. efter översynsperiodens slut, höjdes restitutionssatserna till 10,1 %–10,3 %, och höjningen tillämpades retroaktivt från och med den 1 september 2007, dvs. inom översynsperioden.
- (106) För att kunna få förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklARATION till de indiska myndigheterna med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullrestitutionssystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar de indiska tullmyndigheterna en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgift om bl.a. storleken på den tullrestitution som ska beviljas för exporttransaktionen i fråga. Exportören vet då hur stor förmån företaget kommer att få och bokför den i räkenskaperna som en fordran. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av tullrestitutioner. Vid beräkningen av förmånen inom ramen för tullrestitutionssystemet ska i allmänhet den tullrestitutionssats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. En retroaktiv höjning av restitutionssatserna ägde rum under översynsperioden, vilket beaktades vid beräkningen av subventionens storlek.
- (108) Det hävdades att tullrestitutionssystemet inte var knutet till exportresultat, eftersom förmånen enligt systemet inte hänförelse sig till nivån på exportörernas export. Detta argument avvisas, eftersom förmånen enligt tullrestitutionssystemet endast kan begäras om varorna exporteras, vilket är tillräckligt för att kriteriet "knutet till exportresultat" i artikel 3.4 a i grundförordningen ska vara uppfyllt. Mot bakgrund av denna slutsats är det inte nödvändigt att analysera argumentet att tullrestitutionssystemet inte skulle vara selektivt enligt artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen.
- (109) De indiska myndigheterna hävdade att tullrestitutionssystemet är ett restitutionssystem som är förenligt med bestämmelserna i grundförordningen och att förfarandet för fastställande av restitutionssatserna för hela branschen var rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i exportlandet i enlighet med avsnitt II.4 i bilaga II och avsnitt II.2 i bilaga III. Såsom anges i skäl 104 innebar detta förfarande en branschövergripande uppskattning av de insatsvaror som använts vid tillverkningen och de importtullar och indirekta skatter som uppstått. Detta förfarande var dock inte tillräckligt noggrant ens enligt de indiska myndigheternas inlägga. De indiska myndigheterna bekräftade att det fanns ett inslag av genomsnittsberäkning, vilket skulle medföra att den faktiska restitutionen var högre än de tullar som faktiskt betalats. De gjorde inte heller några ytterligare granskningar som grundade sig på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III), och de kunde inte heller bevisa att det inte förekom en alltför stor eftergift. Den påstådda parallellen mellan kontrollen och stickprovsförfarandena i grundförordningen ansågs vara irrelevant, eftersom förfarandena klart och tydligt hänför sig till antisubventionsundersökningarna och inte ingår i kriterierna i bilagorna II och III. Således avvisas dessa argument.
- (110) Det hävdades också att man inte kunde sluta sig till att det förekom alltför stora eftergifter av att de indiska myndigheterna inte inkluderade alla indirekta skatter som skulle betalas i Indien i tullrestitutionssystemet, utan endast de indirekta skatterna på central nivå. Detta argument avvisas eftersom alltför stora eftergifter enligt avsnitt II.4 i bilaga II och avsnitt II.2 i bilaga III måste bedömas inom ramen för ett visst subventionssystem.

3.2.7.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (107) Flera parter hävdade att tullrestitutionssystemet inte kunde utjämnas i denna undersökning, eftersom det inte uttryckligen nämndes i de antisubventionsfrågeformulär som sändes ut i början av undersökningen. Detta argument avvisas av följande skäl: syftet med denna översyn är enligt tillkännagivandet om inledande att fastställa "subventionsnivån", som har gjort att de exporterande tillverkarna av den berörda produkten fått förmåner; översynen omfattar alltså alla subventionssystem som de indiska myndigheterna tillämpar.

3.2.7.5 Slutsats

- (111) Tullrestitutionssystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. Tullrestitutionsbeloppet motsvarar de uteblivna statliga intäkter som annars skulle ha tagits ut och betalats till de indiska myndigheterna. Tullrestitutionerna på export innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

- (112) Tullrestitutionssystemet är rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (113) Flera parter som berördes av förfarandet hävdade att tullrestitutionssystemet är ett restitutionssystem som är förenligt med bestämmelserna i grundförordningen och att den förmån som erhålls inom ramen för detta system därför inte bör utjämnas.
- (114) Under undersökningen fastställde man att systemet inte kan betraktas som ett godkänt system för avskrivning av ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led eller ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i leden h och i i bilaga I, bilaga II (riktlinjer för förbrukning av insatsvaror) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Exportören är inte skyldig att vare sig i) föra bok över de tullar och skatter som betalats för importerade/inhemskt köpta varor eller inkorporerade tjänster eller ii) faktiskt förbruka dessa varor och tjänster i tillverkningsprocessen, och iii) restitutionsbeloppet beräknas inte i förhållande till de insatsvaror som exportören faktiskt använt och de tullar och skatter som faktiskt betalats.
- (115) Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av inhemska indirekta skatter enligt led h i bilaga I och bilaga II till grundförordningen eller av importtullar enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen.
- (116) Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullrestitutionssystemet oavsett om de importerar några insatsvaror eller inte och har betalat tullar eller skatter på dessa inköp. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats eller att insatsvaror eller tjänster köpts på den inhemska marknaden och att importtullar eller inhemska indirekta skatter betalats. Följaktligen påverkas inte restitutionssatsen av om ett företag äger alla led i tillverkningen av insatsvarorna och den berörda produkten eller endast är en exporterande handlare.
- 3.2.7.6 Beräkning av subventionens storlek
- (117) I enlighet med artiklarna 2.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som mottagaren konstaterats få under översynsperioden. I detta avseende anses mottagaren få förmånen då exporttransaktionen enligt detta system sker. Från och med denna tidpunkt måste de indiska myndigheterna betala ut restitutionsbeloppet till respektive exportör, vilket utgör ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 2.1 a i i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på tullrestitutionen för exporttransaktionen i fråga. Dessutom periodiserade de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna tullrestitutionerna och bokförde dem som inkomster vid respektive exporttillfälle.
- (118) För att ta hänsyn till inverkan av den retroaktiva höjningen av satserna, ökades det värde på krediterna inom ramen för tullrestitutionssystemet som bokförts för export mellan den 1 september och den 30 september 2007 där så var nödvändigt, eftersom den faktiska förmån som företagen är berättigade att få från de indiska myndigheterna är högre än den som det formellt görs anspråk på vid exporttillfället.
- (119) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (120) Sju företag som ingick i stickprovet hävdade att de, trots att de utnyttjat tullrestitutionssystemet, inte fått alltför stora eftergifter, eftersom de skatter eller importtullar som de skulle betala översteg restitutionsbeloppen. Dessa påståenden måste avvisas. I skälen 113 och 115 konstateras det att de indiska myndigheterna inte hade ett adekvat kontrollsystem enligt bilagorna I, II och III till grundförordningen. Undersökningen visade också att företagen inte förde några förbrukningsregister eller hade några andra interna rapporteringssystem för att kunna redogöra för möjliga alltför stora eftergifter. Företagen utarbetade sådana rapporter under kontrollbesöken, och rapporterna omfattar till stora delar de skatter som företagen betalt i allmänhet.
- (121) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen eftergiften av det totala restitutionsbelopp som erhållits enligt tullrestitutionssystemet. I motsats till vad som sägs i de synpunkter efter meddelandet av uppgifter som lämnats av de indiska myndigheterna, Texprocil och vissa exportörer, föreskrivs det inte i grundförordningen att endast en "alltför stor" eftergift av tullar ska utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i och led i i bilaga I till grundförordningen

får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollförfarande är det ovan nämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt, och de normala reglerna för utjämnning av restitutionsbeloppet, snarare än en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora eftergiften. I enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen behöver den enbart fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem. Det bör vidare noteras att de indiska myndigheterna i avsaknad av ett effektivt tillämpat kontrollsystem måste göra en ytterligare granskning i tid, dvs. i normala fall före det kontrollbesök på plats som görs i en undersökning avseende utjämningsstull.

- (122) I motsats till vad några exporterande tillverkare påstått, måste även förmåner inom ramen för tullrestitutionssystemet som erhålls vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara förmåner. Enligt tullrestitutionssystemet finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av förmånen till en särskild produkt. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla förmåner inom ramen för tullrestitutionssystemet som uppstår.
- (123) Alla företag som ingick i stickprovet utnyttjade tullrestitutionssystemet under översynsperioden med subventionsmarginaler på 1,45 %–7,57 %.

3.2.8 Systemet med finansiering av teknisk uppgradering

3.2.8.1 Rättslig grund

- (124) Systemet med finansiering av teknisk uppgradering infördes genom en resolution av det indiska textilministeriet som den 31 mars 1999 offentliggjordes i den särskilda del I avsnitt I i Indiens officiella tidning (nedan kallad *resolutionen*). När systemet godkändes skulle det gälla mellan den 1 april 1999 och den 31 mars 2004. Det förlängdes till och med den 31 mars 2007 och sedan igen till slutet av översynsperioden.

3.2.8.2 Stödberättigade företag och verksamheter

- (125) Befintliga eller nya tillverkare i bomullsbearbetnings-, textil- och juteindustrin kan komma i fråga för förmåner inom ramen för detta system.

3.2.8.3 Praktiskt genomförande

- (126) Syftet med systemet är att ge stöd till teknisk modernisering i textil- och juteindustrin, inbegripet enheter för

bearbetning av fibrer, garner, tyger, kläder och konfektionerade produkter. Systemet innehåller olika typer av förmåner i form av en kapitalsubvention, räntesubvention eller täckning av växelkursfluktuationer vid lån i utländsk valuta. Programmen under systemet skiljer på textil- och jutesektorerna samt maskinvävs- och handvävssektorerna. Systemet med finansiering av teknisk uppgradering omfattar följande program:

- a) 5 % återbetalning av den normala ränta som kreditinstitut tar ut på lån i rupier för en bestämd period.
- b) Täckning av 5 % växelkursfluktuation (ränta och återbetalning) från basräntan på lån i utländsk valuta.
- c) 15 % kreditberoende kapitalsubvention för textil- och jutesektorn.
- d) 20 % kreditberoende kapitalsubvention för handvävssektorn.
- e) 5 % ränteåterbetalning, plus 10 % kapitalsubvention, för vissa bearbetningsmaskiner.
- f) 25 % kapitalsubvention vid köp av nya maskiner och ny utrustning för arbetsmoment före och efter vävstolen, handvävsstolar/uppgradering av handvävsstolar och utrustning för provning och kvalitetskontroll, för produktionsenheter med handvävsstol.

- (127) Under undersökningen fastställde man att två företag som ingick i stickprovet hade fått förmåner inom ramen för systemet med finansiering av teknisk uppgradering för köp av maskiner som användes vid tillverkningen av den berörda produkten. Dessa företag utnyttjade ränteåterbetalningen på lån (program a) respektive 10 % kapitalsubvention för bearbetningsmaskiner tillsammans med 5 % ränteåterbetalning (program e).

- (128) I resolutionen finns en förteckning över de typer av maskiner vars köp subventioneras inom ramen för systemet med finansiering av teknisk uppgradering. För att få en förmån genom systemet med finansiering av teknisk uppgradering ansöker företagen hos affärsbanker eller andra kreditinstitut, som beviljar företagen lån på grundval av sin egen oberoende bedömning av låntagarnas kreditvärdighet. Om låntagaren är berättigad till en räntesubvention inom ramen för systemet skickar affärsbanken begäran till ett s.k. nodorgan (*nodal agency*) som sedan frigör förmånsbeloppet för den berörda affärsbanken. Affärsbankerna krediterar slutligen låntagarens konto med dessa medel. Nodorganen får ersättning från det indiska textilministeriet. De indiska myndigheterna ger nodorganen tillgång till de nödvändiga medlen kvartalsvis.

3.2.8.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (129) Det inkom inga synpunkter om detta system från de berörda parterna.

3.2.8.5 Slutsats

- (130) Systemet med finansiering av teknisk uppgradering utgör en subvention enligt artikel 2.1 a i i grundförordningen eftersom det innebär en direkt överföring av medel i form av ett bidrag. Subventionen innebär en förmån, eftersom finansierings- och räntekostnaderna för inköp av maskiner minskar.

- (131) Subventionen anses vara selektiv och därför utjämningsbar enligt artikel 3.2 a i grundförordningen, eftersom den selektivt riktas till en industri eller grupp av industrier, inbegripet tillverkare av den berörda produkten.

3.2.8.6 Beräkning av subventionens storlek

- (132) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades kapitalsubventionsbeloppet på grundval av det belopp som de mottagande företagen sparar på de köpta maskinerna, fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror. I enlighet med etablerad praxis justerades det på detta sätt beräknade belopp som skulle hänföras till översynsperioden genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under översynsperioden vara lämplig. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala omsättningen för textilier under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (133) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades räntesubventionsbeloppet på grundval av det belopp som faktiskt återbetalats under översynsperioden till de berörda företagen, vilket är knutet till den ränta som betalats på de kommersiella lån som tagits för köp av maskinerna i fråga. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala omsättningen för textilier under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (134) Två företag som ingick i stickprovet utnyttjade detta system under översynsperioden med subventionsmarginaler på 0,01 %–0,31 %.

3.2.9 Exportkreditsystemet (före sändning och efter sändning)

3.2.9.1 Rättslig grund

- (135) Exportkreditsystemet beskrivs närmare i cirkulärskrivelse IECD nr 02/04.02.02/2006–07 (exportkrediter i utländsk valuta), cirkulärskrivelse IECD nr 01/04.02.02/2006–07 (exportkrediter i rupier) och cirkulärskrivelse DBOD.DIR(Exp.) nr 01/04.02.02/2007–08 (konsoliderad för exportkrediter i både rupier och utländsk valuta) som utfärdats av Indiens centralbank och som riktade sig till samtliga affärsbanker i Indien under översynsperioden. Cirkulärskrivelseerna ändras och uppdateras regelbundet.

3.2.9.2 Stödberättigade företag och verksamheter

- (136) Tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

3.2.9.3 Praktiskt genomförande

- (137) Enligt detta system fastställer Indiens centralbank de maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning, som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och/eller avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning, som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas med syftet att finansiera exportfordringar. Centralbanken fastställer också att en viss del av bankernas nettokredit ska gå till exportfinansiering.

- (138) Centralbankens cirkulärskrivelse innebär att exportörer kan få exportkrediter till räntesatser som är förmånligare än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter ("kontantkrediter") och som fastställs på rent marknadsmissiga villkor.

3.2.9.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (139) De indiska myndigheterna menade att kommissionen underlättat att undersöka exportkreditsystemet i förhållande till bestämmelserna i led k i bilaga I till WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder och hävdade att exportkrediter i såväl indiska rupier som utländsk valuta, inte var utjämningsbara, i synnerhet som bankerna i fråga om lån i utländsk valuta var tillåtna att låna medel till "internationellt konkurrenskraftiga räntesatser".

- (140) Det bör noteras att de exportkreditsystem som anges i skäl 135 inte omfattas av led k i bilaga I till avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, eftersom endast exportfinansiering med en löptid på minst två år normalt kan betraktas som "exportkrediter" enligt den bestämmelsen, eftersom det är den definition som ges i OECD-överenskommelsen om riktlinjer för statsstödda exportkrediter. Således avvisas detta argument.

3.2.9.5 Slutsats

- (141) De förmånliga räntesatser inom ramen för exportkreditsystemet som fastställs i centralbankens cirkulärskrivelser enligt skäl 135 kan minska räntekostnaderna för en exportör i förhållande till sådana kreditkostnader som fastställs på rent marknadsmässiga villkor, och de innebär i detta fall att denna exportör erhåller en förmån enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Exportfinansiering är inte i sig säkrare än finansiering för den inhemska marknaden. Den anses vanligtvis vara riskablare, och omfattningen av den garanti som krävs för en viss kredit, oavsett finansieringsändamålet, är ett rent affärsmässigt beslut hos en given affärsbank. Ränteskillnaderna mellan olika banker är en följd av centralbankens metod att fastställa maximala utlåningsräntor för varje enskild affärsbank. Affärsbankerna är dessutom inte tvungna att i samband med exportfinansiering bevilja eventuellt mera förmånliga räntesatser för exportkrediter i utländsk valuta.
- (142) Trots att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, utgör denna förmån ett finansiellt bidrag från myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.1 a iv i grundförordningen. I detta sammanhang bör det noteras att varken artikel 2.1 a iv i grundförordningen eller WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder föreskriver att det måste föreligga en utgift i de offentliga räkenskaperna, t.ex. att de indiska myndigheterna ersätter affärsbankerna för deras utgifter, för att en subvention ska anses föreligga, utan endast att det föreligger statliga instruktioner att utföra de funktioner som räknas upp i artikel 2.1 a i, ii eller iii i grundförordningen. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas därför av definitionen av "offentliga myndigheter" i artikel 1.3 i grundförordningen. Den ägs till 100 % av staten och följer mål för den offentliga politiken, t.ex. penningpolitik, och dess ledning utses av den indiska regeringen. Centralbanken ger instruktioner till privata organ i det att affärsbankerna är bundna av villkoren, bl.a. de obligatoriska maximala räntesatserna för exportkrediter enligt centralbankens cirkulärskrivelse och kravet på att en viss del av affärsbankernas nettokredit måste gå till exportfinansiering. Dessa instruktioner innebär att affärsbankerna måste utföra sådana funktioner som nämns i artikel 2.1 a i i grundförordningen, i detta fall ge lån i form av förmånlig exportfinansiering. En sådan direkt överföring av medel i form av lån på vissa villkor skulle i normala fall vara en uppgift för myndigheterna och skiljer sig i praktiken egentligen inte från de offentliga myndigheternas

normala praxis, i enlighet med artikel 2.1 a iv i grundförordningen.

- (143) Denna subvention anses vara selektiv och utjämningsbar enligt artikel 3.4 a i grundförordningen, eftersom de förmånliga räntesatserna endast är tillgängliga för finansiering av exporttransaktioner och således är knutna till exportresultat.

3.2.9.6 Beräkning av subventionens storlek

- (144) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalats för exportkrediter under översynsperioden och det belopp som skulle ha betalats om räntesatserna för normala affärskrediter hade tillämpats. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (145) Det kom in flera synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av förmånen inom ramen för exportkreditsystemet. Där det befanns vara motiverat, justerades beräkningarna i enlighet med detta.
- (146) Alla företag och grupper som ingick i stickprovet fick subventioner genom detta system under översynsperioden med satser på upp till 1,05 %; för ett företag konstaterades förmånen vara försumbar.

3.3 De utjämningsbara subventionernas storlek

- (147) För de undersökta exporterande tillverkarna varierade de utjämningsbara subventionernas storlek enligt bestämmelserna i grundförordningen, uttryckta i procent av värdet, mellan 5,2 % och 9,7 %.
- (148) I enlighet med artikel 15.3 i grundförordningen uppgick subventionsmarginalen för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet, beräknad på grundval av den vägda genomsnittliga subventionsmarginal som fastställts för de samarbetsvilliga företag som ingick i stickprovet, till 7,7 %. Eftersom samarbetsviljan i Indien totalt sett var betydande (95 %), fastställdes den övriga subventionsmarginalen för övriga företag till nivån för det företag som hade den högsta individuella marginalen, dvs. 9,7 %.

Subventionssystem → Företag/grupp ↓	DEPBS	DFRC/ DFIA	EPCGS	ALS/AAS	EPZs/EOUs	ITES	ECS	DDS	TUFS	Totalt
Anunay Fab. Ltd	0,15 %	2,03 %					1,05 %	4,58 %		7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd N W Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	1,65 %		1,45 %	1,74 %			0,11 %	4,15 %	0,31 %	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas Incotex Impex Pvt. Ltd							0,94 %	7,39 %		8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd		0,94 %					0,04 %	7,26 %		8,2 %
Intex Exports Pattex Exports Sunny Made-Ups							0,08 %	7,57 %		7,6 %
Jindal Worldwide Ltd Texcellence Overseas	1,44 %		1,25 %				0,76 %	4,57 %		8 %
Madhu Industries Ltd	3,96 %						försumbar	1,45 %		5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd Mahalaxmi Exports							0,07 %	7,41 %	0,01 %	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd		1,41 %	1,17 %				0,34 %	6,78 %		9,7 %
Prem Textiles							0,88 %	7,48 %		8,3 %
Vigneshwara Exports Ltd	0,5 %	0,09 %	försumbar	0,17 %			0,61 %	3,84 %		5,2 %

4. UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

- (149) I enlighet med bestämmelserna i artikel 19 i grundförordningen och grunden för denna partiella interimsoversyn enligt punkt 3 i tillkännagivandet om inledande, konstateras det att subventioneringsnivån när det gäller de samarbetsvilliga tillverkarna har förändrats och att den utjämningsstullsats som infördes genom förordning (EG) nr 74/2004 därför måste ändras i enlighet med detta.
- (150) Den slutgiltiga tull som för närvarande är i kraft fastställdes på grundval av subventionsmarginalerna, eftersom nivån för undanröjande av skada var högre. Eftersom även subventionsmarginalerna enligt denna översyn var lägre än nivån för undanröjande av skada, fastställs tullarna i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen på grundval av subventionsmarginalerna.
- (151) Subventionsmarginalen för företaget Pasupati Fabrics, som inte ingick i denna översyn, bibehölls på den nivå som fastställdes i den ursprungliga undersökningen, eftersom företaget konstaterades utnyttja ett subventionssystem som inte granskades i denna undersökning.

- (152) Företag som konstaterades vara varandra närstående har betraktats som en och samma rättsliga enhet (grupp) i samband med tulluppbörd och omfattas följaktligen av samma utjämningsstull. För att säkra en korrekt vägning användes dessa grupper s exportvolym av den berörda produkten under undersökningsperioden.
- (153) Företaget Prem Textiles, som ingick i stickprovet, meddelade under översynen att det hade bytt namn till Prem Textiles (International) Pvt. Ltd Efter det att man granskat dessa upplysningar och kommit fram till att namnbytet på intet sätt påverkar undersökningsresultaten i denna översyn, beslutade man att bevilja ansökan och kalla företaget Prem Textiles (International) Pvt. Ltd i denna förordning.
- (154) Eftersom samarbetsviljan i Indien totalt sett var betydande (95 %), fastställdes den övriga utjämnings-tullen för övriga företag till nivån för det företag som hade den högsta individuella marginalen, dvs. 9,7 %.
- (155) Följande tullsats bör därför tillämpas:

Företag/grupp	Tullsats (%)
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai N W Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai	8,2 %
Intex Exports, Mumbai Pattex Exports, Mumbai Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6 %
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad Texcellence Overseas, Mumbai	8 %
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7 %
Prem Textiles, Indore	8,3 %
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2 %
Samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet	7,7 %
Övriga företag	9,7 %

- (156) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatsar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av undersökningsresultaten. De återspeglar således den situation som i denna undersökning befunnits föreligga för dessa företag. Dessa tullsatsar (i motsats till den genomsnittliga tull som gäller för företagen i bilaga I och den landsomfattande tull som gäller för "övriga företag") är således endast tillämpliga på import av produkter som har sitt ursprung i Indien och har tillverkats av de företag, dvs. de specifika juridiska personer, som nämns. Importerade produkter som tillverkats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings artikeldel med namn och adress, inbegripet juridiska personer som är de uttryckligen omnämnda företagen närstående, får inte omfattas av dessa tullsatsar, utan ska omfattas av den tullsats som är tillämplig på "övriga företag".
- (157) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika utjämningstullsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheterna. Om det är motiverat kommer kommissionen, efter samråd med rådgivande kommittén, i sådana fall att ändra förordningen genom att uppdatera förteckningen över företag som omfattas av individuella tullsatsar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EG) nr 74/2004 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull ska införas på import av sänglinne av bomull, som är ren eller blandad med konstfibrer eller lin (i vilken lin inte är den dominerande fibern), blekt, färgad eller tryckt, med ursprung i Indien och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 6302 21 00 (Taric-nummer 6302 21 00 81 och 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-nummer 6302 22 90 19), ex 6302 31 00 (Taric-nummer 6302 31 00 90) och ex 6302 32 90 (Taric-nummer 6302 32 90 19).

2. Följande tullsatsar ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8	A902
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai	9,4	A488
N.W. Exports Limited, Mumbai	9,4	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	8,3	A491
Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3	A903
Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai	8,2	A492
Intex Exports, Mumbai	7,6	A904
Pattex Exports, Mumbai	7,6	A905
Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6	A906

Företag	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	8	A494
Texcellence Overseas, Mumbai	8	A493
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4	A907
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad	7,5	A908
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7	8048
Prem Textiles (International) Pvt. Ltd, Indore	8,3	A909
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2	A497

3. Den tullsats som ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkats av de företag som anges i bilagan ska vara 7,7 % (Taric-tilläggsnummer A498).

4. Den tullsats som ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkats av företag som inte avses i punkterna 2 och 3 ska vara 9,7 % (Taric-tilläggsnummer A999).

5. Om inget annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.”

Artikel 2

Bilagan till förordning (EG) nr 74/2004 ska ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

BILAGA

"BILAGA

Taric-tilläggsnummer: A498

Ajit Impex	Mumbai
Alok Industries Limited	Mumbai
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anjani Synthetics Limited	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	New Delhi
At Home India Pvt. Ltd	New Delhi
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
Balloons	New Delhi
Beepee Enterprise	Mumbai
Bhairav India International	Ahmedabad
Bunts Exports Pvt Ltd	Mumbai
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Dimple Impex (India) Pvt Ltd	New Delhi
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
Gauranga Homefashions	Mumbai
GHCL Ltd	Gujarat
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
Harimann International Private Limited	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai

Himalaya Overseas	New Delhi
Home Fashions International	Kerala
Ibats	New Delhi
Indian Arts and Crafts Syndicate	New Delhi
Indian Craft Creations	New Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi
Kabra Brothers	Mumbai
Kalam Designs	Ahmedabad
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeeka Incorporated	New Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Mohan Overseas (P) Ltd	New Delhi
New Delhi	Mumbai
M/S Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	New Delhi
Oracle Exports Home Textiles Pvt. Ltd	Mumbai
Pacific Exports	Ahmedabad
Petite Point	New Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
Punch Exporters	Mumbai
Radiant Expo Global Pvt. Ltd	New Delhi
Radiant Exports	New Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles India Pvt. Ltd	Indore
Ramlaks Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Enterprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Sarah Exports	Mumbai

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shetty Garments Pvt Ltd	Mumbai
Shivani Exports	Mumbai
Shivani Impex	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai
S.P. Impex	Indore
Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Summer India Textile Mills (P) Ltd	Salem
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai
Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Mumbai
Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Texel Industries	Chennai
Texmart Import export	Ahmedabad
Textrade International Private Limited	Mumbai
The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Mumbai
Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai
Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur
Welspun India Limited	Mumbai
Yellows Spun and Linens Private Limited	Mumbai